यजामि' अनुकूलां पूजां करोमि। 'यत्' यस्मात् कारणात्, 'आभ्यां' नारिष्टाभ्यां, 'इन्द्रः', 'भागधेयं' हविर्भागम्, 'अदधात्' सम्पादितवान्। तस्माद्यजामीति पूर्व्वत्रान्वयः॥

(२४) अथ चतुर्थमाह। "अदारसृद्भवत देव सोम। अस्मिन् यज्ञे मरुतो मृडता नः। मा नो विददभि भामो अशस्तिः॥१२॥ मा नो विदद्वृजनात् द्वेष्याया" इति। हे 'सोमदेव', त्वम् 'अदारसृद्भवत' दाराणामस्मदीयानां पत्नीनामसंसयिता भव, पालको भवेत्यर्थः। हे 'मरुतः', देवाः, यूयम् 'अस्मिन्' 'यज्ञे', 'नः' अस्मान्, 'मृडत' सुखयत, 'भामः' भवदीयः क्रोधः, 'नोभि' अस्मदाभिमुख्येन, 'मा विदत्' मा प्राप्नोतु। तथा 'अशस्तिः' अपकीर्तिः, शत्रुकृता 'नः' अस्मान्, 'मा विदत्' मा प्राप्नोतु। द्वेष्यात् 'वृजनात्', द्वेष्यं अन्यादपि पापं यदस्ति तन्मा प्राप्नोतु॥

(२५) अथ पौर्णमास्यां पार्वणहोमे मन्त्रमाह। "ऋषभं वाजिनं वयम्। पूर्णमासं यजामहे। स नो दोहताᳬ सुवीर्य्यम्। रायस्पोषᳬ सहस्रिणम्। प्राणाय सुराधसे। पूर्णमासाय स्वाहा" इति। 'ऋषभं' श्रेष्ठं, 'वाजिनं' अन्नवन्तं, 'पूर्णमासं' एतन्नामकं देवं, 'वयं', 'यजामहे',। स च देवः, 'सुराधसे' शोभनधनहेतवे, 'प्राणाय' प्राणवृत्तिस्थित्यर्थं, 'नः' अस्माकं, 'सुवीर्य्यं' शोभनापत्ययुक्तं, 'सहस्रिणं' सहस्रसङ्ख्यायुक्तं, 'रायस्पोषं' धनपुष्टिं, 'दोहतां' दोग्धां, सम्पादयत्वित्यर्थः। 'पूर्णमासाय', देवाय 'स्वाहा' इदं हविः स्वाहुतमस्तु॥